

ținuta lucrărilor susținute și publicate în revista Muzeului este de înaltă clasă.

Colaborarea noastră s-a concretizat prin numeroasele expoziții realizate împreună, expoziții care au fost foarte apreciate atât de publicul bârlădean, de cel gălățean și, putem spune, chiar și de cel tulcean, unde am itinerat o expoziție realizată cu patrimoniu științific comun.

Felicit cu această ocazie întregul colectiv al Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad pentru toate realizările obținute de-a lungul timpului, fapte ce sunt rodul unei munci dedicate, de cele mai multe ori privată de valoare materială, dar care, peste ani și vremuri, a adus această instituție în topul celor mai valoroase din țara noastră!

Am enumerat, foarte succint, o relație de colaborare stabilită, pe parcursul a două decenii între cele două instituții muzeale, dar ideile și gândurile noastre nu se vor finaliza odată cu această frumoasă vârstă centenară împlinită de Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad, ci vor continua.

Muzeograf, dr. biolog Cecilia ȘERBAN

DE LA UN „MUZĂU ISTORIC AL JUDEȚULUI TUTOVA” LA MUZEUL „VASILE PÂRVAN”-BÂRLAD – UN SECOL DE EFORTURI ȘI SACRIFICII, DAR CU REALIZĂRI PE MĂSURĂ

Pornit la drum din inițiativa unor oameni minunați, în frunte cu viitorul episcop Ioan (Iacov) Antonovici, în 10 aprilie 1914, Muzeul bârlădean a crescut de la an la an, de la generație la generație ajungând astăzi să ocupe unul din primele locuri între muzeele din țară. A crescut astfel încât a atins poate înălțimea intelectuală și culturală a întemeietorilor săi.

Înființat în zorii Marelui Război, muzeul a împărțit o vreme localul Casei Naționale cu deja centenara Bibliotecă „Stroe S. Belloescu”. Fonduri nu erau nici atunci, n-au fost parcă mai tot timpul în evoluția muzeului, așa cum nu sunt nici astăzi.

Ceea ce a avut totuși mereu, Muzeul bârlădean au fost **oamenii**. Isidor din Sevilla spunea, la începutul secolului al VII-lea, că „*nu pietrele, ci oamenii fac orașul.*” Extrapolând, putem aplica aceeași definiție și instituției noastre centenare.

Deși păreau toate potrivnice, oamenii Muzeului l-au salvat și l-au ridicat. Vasile Palade, Nicoleta Arnăutu, Eugenia Păpușoi, Mircea Mamalaucă sunt doar vârful unei piramide de truditari care au atras aproape de muzeu oameni precum Toma Chiricuță, dr. Constantin Teodorescu, maestrul Marcel Guguianu. Și când vremurile erau nedrepte cu orașul, Muzeul a câștigat. Mutarea Muzeului „Vasile Pârvan” în sediul fostei Prefecturi a județului Tutova a reprezentat chiar salvarea clădirii și a aceea ce reprezintă aceasta – realitatea existenței unui județ cu reședința la Bârlad.

Prezentul este, poate, peste ceea ce au gândit chiar fondatorii. Este reconfortant ca reprezentant al cetățenilor din Bârlad sau ca viceprimar, sau chiar ca profesor de istorie, să ai cu ce să te mândrești, să te lauzi de-a binelea că în orașul tău există un muzeu de talie europeană (și credeți-mă că am vizitat zeci de muzee în toată Europa).

La mulți ani Muzeului „Vasile Pârvan” și celor ce trudesc aici ! Sunt profesioniști, sunt inventivi și reușesc prin activitatea lor să plaseze Muzeul nostru al „conorășenilor și conjudețenilor” (formula din Procesul-verbal din 10.04.1914) în viitor.

P.S. Personal, Muzeul reprezintă pentru mine instituția care stă la baza formării ca și cetățean implicat în viața cetății. Aici am jurat prima oară cu mâna pe tricolor „să-mi iubesc patria, să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat”. În 1985, am intrat în rândul pionierilor într-o ceremonie organizată în sala mare (a Prefecturii) din sediul central, iar înaintașii noștri ne vegheau din orice ungher al Muzeului ...

Dep. Prof. Adrian SOLOMON